

Zadziwił swą wielkością, barokowym stylem, czterema ołtarzami i wiekowym lecz sprawnym pozytywem. Sto lat później Ksiądz Jan Szpryngier zarządził przebudowę. Dobudowano dwie boczne kaplice, prezbiterium, zakrystie, sklepienie kolebkowe podtrzymane filarami a wszystko przez Czesława Miklasińskiego oprawione kolorami. Całą budowlę jak i polichromię możesz oglądać niezmienioną do dnia dzisiejszego. Wejdz do środka - nie pożałujesz tego.

Obejdz kościół dookoła i zatrzymaj się przy pomniku z czarnym krzyżem.

5 Stoisz przez grobem Feliksa Stojnowskiego dziedzica Abramowic, patriotę wielkiego

Wrażliwość, wykształcenie nie pozwalało mu patrzeć beczynnym na kraj w potrzebie. Zdecydował się więc wspomóc powstańców styczniowych i obmyślił podstęp potajemnego przekazania im broni. Wykorzystał swą gorzelnię w Dominowie, ukrył w beczkach karabiny i liczył, że nikt się nie dowie. Nieszczęśliwie Moskal kontrolując transport na rogatce do beczki z kontrabandą zajrzał i plan właściciela Abramowic przejrzał. Wiadział Stojnowski jakie to niesie zagrożenie: śmierć, tortury bądź na Sybir wywożenie. Aby ochronić rodzinę życie sobie odebrał. Maria, jego żona aby męża upamiętnić ufundowała posąg Matki Boskiej przy katedrze lubelskiej stojący i do dziś w stronę Abramowic, gdzie spoczął Feliks patrzący.

Wróc do parku w Głusku. Idź na wschód ulicą Zdrową, za przychodnią zdrowia skręć w lewo na północ. Ulica doprowadzi cię do dawnego cmentarza.

6 Znajdujesz się teraz w miejscu gdzie mieścił się Kirkut - Cmentarz Żydowski

Zasada w kulturze żydowskiej jest jasna, według niej cmentarz jest miejscem nieczystym, więc musiał znajdować się z dala od miasta. Dawniej otoczony był stodołami i zabudową gospodarczą, tak zwanym „stodoliskiem”.

Cmentarz niegdyś był wielki. Nad polem usianym większymi i mniejszymi macewami górował grobowiec Wajsbergów – właściciele majątku w Kalinówce. W czasie wojny na terenie Kirkutu Niemcy przeprowadzali makabryczne egzekucje. Największa z nich miała miejsce 19 kwietnia 1942, gdy zamordowanych zostało 28 Żydów przywiezionych z Lublina. Cukierman, której rodzina zginęła podczas tej egzekucji przeprowadziła się do Australii, gdzie założyła fundację. Dzięki jej działaniom w 1995r. został ufundowany pomnik projektu Stanisława Machnika upamiętniający makabryczne wydarzenia z 1942 roku na Głuseckim cmentarzu.

Tu kończy się trasa. Mam nadzieję, że dowiedziałeś się ciekawych faktów na temat historii Głuska.

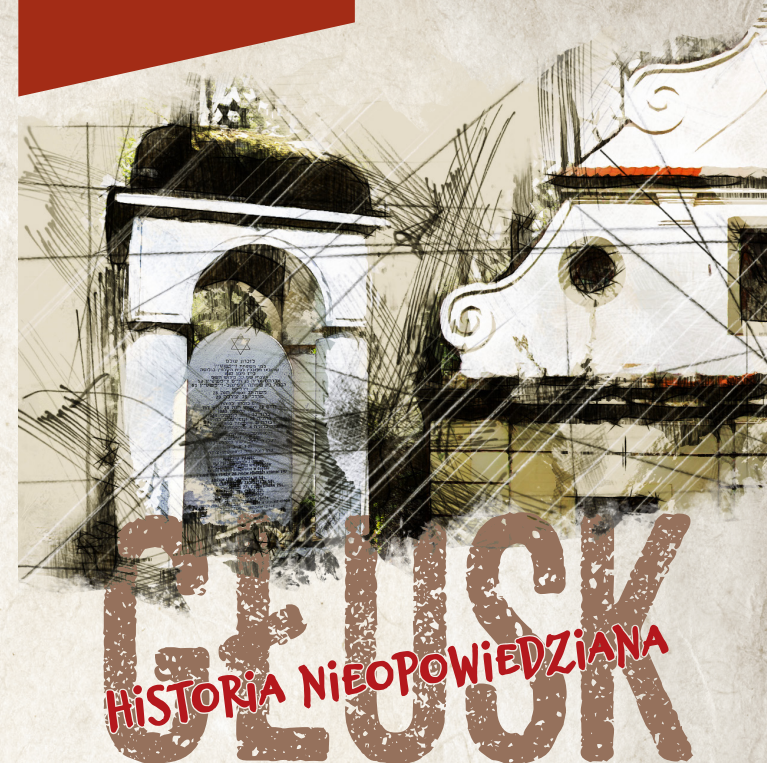
1	2	3	4	5					
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22			

Tak przez długie lata było nazywane miasteczko Głusk ze względu na swoje położenie nad rzeką Czerniejówką a także znanego w okolicy baru „Przystań”.

Pomysł i realizacja: Wiktor Szymański, Lublin 2023

GRA MIEJSKA

TEMATYKA

Trasa prowadzi po historycznych miejscach Głuska – Dzielnicy Lublina

JAK GRAĆ

Wystarczy podążyć według wskazówek zawartych w tekście. Luki należy wypełniać na podstawie informacji możliwych do odczytania z tablic znajdujących się na trasie. Na końcu uzupełnij hasło będące tytułem gry.

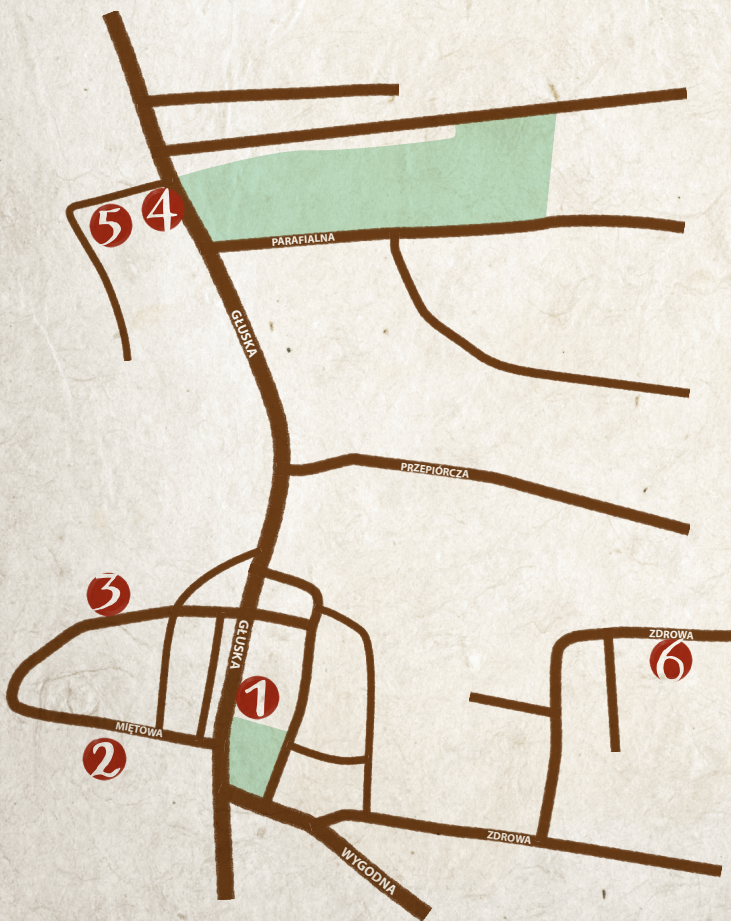
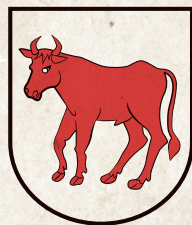
MIEJSCE STARTU

Lublin, ul. Nektarowa 5.
Skwer przed starym Ratuszem.

Wszystko zaczęło się Roku Pańskiego 1684.

Chorąży husarski Tomasz _____ Głuski zjawił się w tych okolicach i od Jana Gniewosza Kasztelana Zawichowskiego zakupił majątek w Abramowicach.

Pan Głuski przybył z Drzewic, zawsze pamiętał o swym marzeniu: Wybudować własne miasto, na surowym korzeniu. Miejsce idealne odnalazł w pięknej dolinie, gdzie wzdłuż Traktu _____ Czerniejówka płynie. Miastu nadał nazwę Głusk – od nazwiska swego, a herbem ustanowił Ciołka – byczka młodego.

1 Znajdujesz się teraz na rynku

Dziś park, kiedyś miejsce wymian, handlu, gwaru. Zbierali się na placu ludzie przy studni w dni targowe by wymieniać bydło, trzodę, zboża i płody ziemi kolorowe.

Nad wszystkim górował gmach, który teraz masz przed oczyma. Piękny, barokowy, pierwszy w Głusku murowany – od czego nazwę _____ później otrzymał. Pan Głuski postawił go dla administracji: zgodnie z prawem magdebskim dwóch burmistrzów, czterech rajców, ławy sądowniczej – która nie stroniła od dywagacji.

Pośrodku rynku studnia miejska stała, to ona mieszkańcom, przejezdnym i zwierzętom wodę dawała. Naprzeciw rynku stała karczma „Bawarnia”. Ogromna, z podcieniem, drewniana, dachem naczółkowym ukoronowana.

Przejdź przez ulicę Głuską, idź wzdłuż ulicy Miętowej, po prawej stronie za zakrętem zobaczysz tablice informacyjne.

2 Znajdujesz się teraz w dawnej, „Żydowskiej” części Głuska

Stała tu kiedyś bożnica, czyli mała synagoga. Od założenia Głuska utrzymywała się tutaj Żydowska ludność mnoga. Dzierżawa karczmy, krawiectwo, rzemieślnictwo – tym się owa ludność trudniła. Do czasu aż Druga Wojna Światowa nie nastąpiła. Wtedy dla Żydów z Głuska nadeszły trudne czasy. Przez specyficzne Głuska ulokowanie, bez lasów, w dolinie, na widoku Żydzi ukryć się gdzie nie mieli i uciekać do wsi okolicznych musieli.

Przed II Wojną Światową w Głusku mieszkało około _____ Żydów. Znajdujesz się teraz w miejscu dla nich najważniejszym, które pozwalało na modlitwę gościom i tutejszym. To miejsce bożnicy

murowanej, przez tutejszych mieszkańców dobrze pamiętanej. Gdy liczyła ponad dwieście lat w Głusku pojawił się niemiecki kat i nakazał gmach zniszczyć.

3 Naprzeciwko widzisz wysoki murowany budynek.

To dom rodziny Skoczkwskich. Ogromna wiedza i dobre wykształcenie pozwoliło Skoczkwskim na młyna wodnego postawienie i wielki wkład w rozwój Głuska.

Podążając dalej, ulicą Miętową ponownie dojdiesz do ulicy Głuskiej, skręć w lewo na północ. Zatrzymaj się przed kościołem

4 Stoisz przed Kościołem pod wezwaniem

Nie jest to jednak pierwszy kościół w tym miejscu. Przedtem znajdował się tutaj kościół drewniany w roku 1674 wybudowany i przez protestantów katolikom oddany. Kościół był jednak stary, zniszczony, zapadł się w ziemię, zadaszenie spróchniało i nic poza rozbiórką parafianom nie pozostało. Ksiądz Jezierski ówczesny proboszcz zdecydował, że w tym miejscu nowa świątynia powstanie. Kazał postawić dwa piece na cegiel i wapna wypalanie oraz szopę wielką na ich przechowanie. Przez cztery lata nowy kościół budowano i w 1790 roku do użytku go oddano.

